

בתי המשפט

א 096454/00
בש"א 116606/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך:

בפני: כב' השופט מרדכי בן חיים

בעניין:

1. ניצן אילנה
 2. ניצן שלמה
- ע"י ב"כ עוה"ד י. ברטלר

נגד

1. קאפח צביה
 2. דנציגור (קאפח) ירדן
- ע"י ב"כ עוה"ד ג. דה-שליט

החלטה

1. בפני בקשה לדחייתה על הסף של התביעה שהוגשה בתיק העקרי ע"י המשיבות נגד המבקשים או לחלופין מחיקתה על הסף מנימוקים שונים ובכללם כי קיים מעשה בית דין בין הצדדים וכן כי לא מתקיימת יריבות בין הצדדים ובנוסף כי התובענה הינה קנטרנית וטורדנית.

2. הדברים האמורים בתובענה כספית לפצויים שהגישו המשיבות נגד המבקשים בשל מה שהוגדר כתלונות סרק ושווא שהגישו האחרונים נגד המשיבה 2 בדבר פלישתה של זו למקרקעין הידועים כחלקה 328 בגוש 6720 (להלן: המקרקעין).

במסגרת תובענה זו טענה המשיבה מס' 1 כי היא ובעלה הינם הבעלים החוקיים של המקרקעין, בעוד שלמבקשים אין חלק ונחלה במקרקעין הנ"ל.

3. במסגרת כותב הגנה שהוגש ע"י המבקשים נטען בין היתר כי המשיבות מעלימות את עובדת קיומו של הליך משפטי בין אותם צדדים שנוהל אותה שעה בבית

המבקשים

87 המשיבות

תל-אביב

בתי המשפט

א 096454/00
בש"א 116606/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך:

בפני: כב' השופט מרדכי בן חיים

המשפט המחוזי בתל אביב - יפו וכן כי המבקשים אמורים להרשם כתוכרים של חלקות משנה 4-3 / 328 בגוש 6720 המהוים חלק מן המקרקעין הנ"ל.

4. מסתבר כי במקביל להגשת התובענה בתיק זה התבררה בבית המשפט המחוזי בתל אביב יפו (ת.א. 3350/98) תביעה בין המבקשים מזה ובין המשיבה מס' 1 ובעלה מזה. התביעה שהתנהלה בבית המשפט המחוזי, הסתיימה בפסק דין מיום 18.3.01 ולפיו הוכרה זכותם של המבקשים לגבי חלק מן המקרקעין (הוגדר כמגרש ב (2) מן המקרקעין (להלן: "חלקת המבקשים").

בית המשפט המחוזי קבע ממצאים שלילים חד משמעיים נגד הנתבעים בתובענה שבפניו ובין היתר קבע:
"נראה בבירור כי היא (משיבה מס' 1) עושה כל מה שביכולתה על מנת לגזול מהנתבעים (המבקשים כאן מ.ב.ח) את רכושם ולהשתלט עליו באמצעים בלתי חוקיים וחוקיים גם יחד"
וכן:

"אין בטענותיהם של הנתבעים (משיבה 1 ובעלה) כנגד הזכויות הברורות של התובעים במחצית החלקה כל נמש והם לא נתמכו בכל ראיה ממשית. בידי הנתבעים לעומתם ראיות ברורות ומסמכים מפורשים התומכים בגירסתם".

5. בית המשפט המחוזי אף קבע כמימצא כי המשיבה 1 ובעלה השתלטו בכוח על המקרקעין כולם ואף העמידו מכולה שלא כדין על החלקה השייכת למבקשים (עמי 4 פסקה 2 לפסק הדין).

6. על יסוד הקביעות והממצאים בפסק הדין הנ"ל טוענים המבקשים כי נוצר השתק פלוגתא לפיו המבקשים הינם בעלי הזכויות בחלקת המבקשים וכי מכוחו של השתק פלוגתא זה קיים מעשה ביי"ד המחייב להימנע מהתדיינות נוספת וכפולה בפלוגתא שכבר הוכרעה (ע.א. 1418/90 מאור נ. הרשנזון מ"ה (3) 102).

בתי המשפט

א 096454/00
בש"א 116606/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך:

בפני: כב' השופט מרדכי בן חיים

7. בכתב התשובה שהגישו המשיבות בתגובה לבקשה הועלתה למעשה טענה אחת ויחידה והיא, כי בקשת המבקשים מוקדמת באשר הממצאים שנקבעו בפסק הדין של בית המשפט המחוזי אינם חלוטים וזאת בשל העובדה כי המשיבה 1 ובעלה הגישו ערעור על פסק הדין בפני בית המשפט העליון.
8. בתגובתם על תשובת המשיבות טענו המבקשים בין היתר כי אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי השאלה המרכזית העומדת להכרעה בתובענה דכאן הינה זהה לשאלה לגבי הזכויות בקרקע אשר נידונה והוכרעה בפני בית המשפט המחוזי.
- כמו כן נטען כי פסק הדין של בית המשפט המחוזי הינו סופי וכי די בכך כדי לקיים את דרישת השתק הפלוגתא.
9. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ולהלכה הפסוקה נחה דעתי כי אין תקומה לתביעת המשיבות וכי יש לסלקה על הסף ואלו עיקר נמוקי:
- 9.1 ממצאי בית המשפט המחוזי בדבר זכויותיהם של המבקשים בחלקת המבקשים ועובדת פלישת המשיבה 1 לחלקת המבקשים יוצרים השתק פלוגתא בסוגייה זו בין המבקשים למשיבה 1.
- 9.2 אשר למשיבה מס' 2:
- אין חולק כי משיבה זו לא היתה צד להליכים בפני בית המשפט המחוזי (ולכן אין ההכרעות שם מחייבות אותה לכשעצמן) אולם באותה מידה אין מחלוקת על העובדה כי אין למשיבה 2 זכויות כלשהן מכח עצמה במקרקעין בכלל ובחלקת המבקשים, בפרט וכי אימה, המשיבה מס' 1 היא שהציבה שלא כדין קראוון על חלקת המבקשים - לצורך מגורי המשיבה מס' 2.

בתי המשפט

א 096454/00
בש"א 116606/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך:

בפני: כב' השופט מרדכי בן חיים

מן המקובץ עד כאן נובע כי פניית המבקשים למשטרה על פלישתה של המשיבה 2 לחלקת המבקשים -- בדין נעשתה וכי בניגוד לטענת המשיבה 2 - אין מדובר בתלונות סרק ושווא (ראו האמור בסעיף 10 לכתב התביעה).
המסקנה המתבקש היא איפוא שתביעת המשיבה מס' 2 נגד המבקשים כפי שהוגשה בתיק העיקרי אינה מגלה עילה.

9.3 המשיבות טענו כי בהעדר פסק דין חלוט לא רשאים המבקשים להעלות טענה בדבר מעשה ביי"ד המתבסס על השתק פלוגתא.
אני פוסק כי טענה זו אינה מתיישבת עם ההלכה הפסוקה ולפיה:
"גם העובדה שעל פסק הדין הראשון הוגש ערעור שהיה תלוי עומד בזמן שניתן פסק הדין השני, אינה מונעת כשלעצמה את ההסתמכות על פסק הדין הראשון כמעשה בית דין".

(השוו: ע.א. 673/89 אחמד סלאמה נ. בשיר - פד"י מ"ו (2) 409 (עמ' 414)).

וכן בספרו של קדמי על הראיות בעמ' 1179 שם נאמר:
"לענינו של השתק הפלוגתא פסק הדין "סופי" הוא פסק דין המסיים את ההליך בערכאה בו הוא מתקיים... ולא פסק דין חלוט לאמור פס"ד שאין עליו עוד ערעור".

10. די באמור עד כאן כדי לבסס בקשת המבקשים לסילוק התביעה בתיק העיקרי על הסף.

אשר לתביעת המשיבה מס' 1 יש לדחותה בשל מעשה בית דין כאמור בתקנה 101 (א) (1) לתקנות סדר הדין האזרחי תשמ"ד 1984.
ואילו באשר לסילוק תביעת המשיבה מס' 2 על הסף מצאתי כי יש למוחק מחוסר עילה בהתבסס על תקנה 100 (1) לתקנות הנ"ל.

בתי המשפט

א 096454/00
בש"א 116606/02

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך:

בפני: כב' השופט מרדכי בן חיים

11. אשר על כן אני מורה על סילוק התובענה בת.א. 96454/00 של הסף.

המשיבות בבקשה זו תשלמנה למבקשים את הוצאות הבקשה בסך של 4,000 ש"ח. להסרת כל ספק החלטה זו מהווה למעשה פסק דין בתובענה בתיק העיקרי.

המזכירות תמציא עותק ההחלטה לצדדים בדואר רשום. ניתנה היום כ"ז בתמוז, תשס"ב (4 ביולי 2002) בהעדר הצדדים.

מ. בן חיים, שופט

21. 07. 2002
פקיד בית המשפט

